

at man i Fredstid kan benytte Clevernes Tjeneste ombord i Krigsskibene. I § 26 er derfor opført ved Løhusafdelingen i Alt 8 Hornblæsere. Dette Antal vil nogenlunde være tilstrækkeligt til Tjenestens Udførelse ved de sædvanlige Fredsunderrustninger. I Krigstid vil man derimod behøve et betydeligt større Antal af Hornblæsere, nemlig omtrent 40, og der kunde derfor vistnok have været god Grund til at foreslaa et større Antal af faste Hornblæsere, men man har undladt det af Hensyn til den forøgede Beføstning. De i Krigstid manglende Hornblæsere maa da dels, ligesom nu, tages blandt Cleverne i Underofficerskolens yngste Klasse, dels blandt Bernepligtige, som ere uddannede til Reservehornblæsere.

Det forøgede Antal af Politiasstenter og Betjente, som findes opført i § 27, er ikke begrundet i nogen Forøgelse af Orlogsværftets Politistyrke, men hidrører fra, at man har anset det rigtigt her at medtage Nyboders Politi, som ikke tidligere har været omtalt i Loven.

Om ogsaa meget kan tale for Oprettelsen af en teknisk Afdeling i selve Ministeriet, maa man dog finde det nærværende Tidspunkt mindre heldigt til en saadan Omordning i den tekniske Virksomhed ved Orlogsværftet, og man har derfor ikke optaget den i nærværende Lovforslag. Derimod erkjender man, at Antallet af det ved Værftets Kontorvirksomhed ansatte Personale er for ringe under den nuværende Ordning i Forhold til det omfattende Arbejde, der kræves, og som stadig forøges. Man har derfor foreslaaet at bibeholde den ifjor foreslaaede Forøgelse, som var beregnet paa Oprettelsen af den tekniske Afdeling i Ministeriet, paa 1 Fuldmægtig og 1 Assistent nær. Forøgelsen af det nuværende Personale vil da bestaa af 1 Underdirektør og 3 Assistenten. Denne Underdirektør skal nærmest være Direktøren behjælpelig saavel med de egentlige Kontorforretninger som med Udarbejdelsen af Planer, Tegninger m. m., medens de to andre Underdirektører under Direktørens Overtilsyn lede den praktiske Del af Orlogsværftets Fabrikvirksomhed.

Stillingerne som Underkonstruktør og Fabrikfører kunne i alt væsentligt sammenstilles med Fuldmægtigens, og man har derfor ikke troet det nødvendigt her i Lovforslaget at bibeholde disse Benævnelser.

I den i §§ 25 og 29 angivne Fordeling af Kontorpersonalet inellem Chefen for Orlogsværftet og dets Direktør er der foretaget nogen Forandring i nærværende Lovudkast, og, da det kan være uønskeligt ogsaa senere at beholde en vis Frihed i saa Henseende, har man tilføjet en ny Paragraf (§ 30), der giver Ministeren Bemyndigelse til at foretage de midlertidige Forandringer i denne Fordeling, som Tjenestens Lørv maatte kræve.

I § 31 er Mestrenes Antal forøget med 1, nemlig den tidligere omtalte Mester ved Sømine-

afdelingen. Endvidere er Antallet af Undermestrene ved Orlogsværftets Fabrikvirksomhed forøget med 1, som det er paatent at anfætte ved Stibbyggeriet, hvor der er megen Trang til en saadan Forøgelse af det tilsynshavende Personale. Fremdeles ere de i det tidligere Lovforslag opførte 16 Mesterfænde her optagne blandt Undermestrene under Benævnelsen søfarende Undermaskinmestere, hvilket er foranlediget ved Ønsket om at forbedre Mesterfændenes Stilling, saa at disse for Fremtiden — ligesom det var Tilfældet, forinden den nuværende Lov om Søværnets Ordning traadte i Kraft — blive stillede paa lige Fod med Værftets Undermestere. Dette Ønske er begrundet i de langt større Forordringer, der som Følge af Dampkraftens store Udvidning nu bør stilles til Flaadens Maskinpersonale, fremfor hvad der tidligere var nødvendigt. De nuværende Mesterfænde benyttes som 1ste Maskinist i Flaadens mindre Skibe og som 2den Maskinist selv i de største Skibe, og de udføre saaledes Tjenester, som paalægge dem et stort Ansvar, og hvis Betydning staar i en stærk Modstrømning til den underordnede Stilling, de for Tiden indtage ombord i Krigsskibene.

Søværnets Undervisningsanstalter.

Til §§ 33—39.

Benævnelserne paa Skolerne har man ført tilbage til de nu gjældende. Den i det sidst forelagte Lovforslag optagne Bestemmelse om Oprettelsen af en Skole, hvis Formaal var yderligere at uddanne de hjemmeværende yngre Artilleri- og Matrosunderofficerer, har man ligeledes troet det rettest atter at lade udgaa, fordi Oprettelsen af en saadan Skole nærmest maa anses som en administrativ Foranstaltning.

Tiden for Uddannelsen i Underofficersskolen har man foreslaaet forhøjet fra 6 til 7 Aar paa Grund af den stedse stærkere Erkjendelse af, at den nuværende Uddannelse ikke er fyldestgørende, navnlig med Hensyn til Vbringelse af den saa nødvendige Sømandsdygtighed, hvilken Erkjendelse er bleven bestyrket ved de nærmere Oplysninger, man har indhentet om Underofficerernes Uddannelse i forskellige fremmede Flaader. Med Hensyn til Skolens Ordning er det tænkt først at optage Cleverne efter et Prøvetogt med den foreslaaede Seilbrig, der alene skal udrustes til Clevernes Brug. De skulle dernest som Clever af Skolens yngste Klasse gjøre tre Sommertogter, hvert paa 6 Maaneder, med denne Brig, hvorefter de som Clever af ældste Klasse skulle gjøre Tjeneste ombord i de udrustede Krigsskibe, de 2 første Aar væsentlig som Halobefarne og de 2 sidste som Helbefarne. En saadan Uddannelse i praktisk Henseende er vistnok den mindste, der kan anses fyldestgørende, naar vore yngre Underofficerer